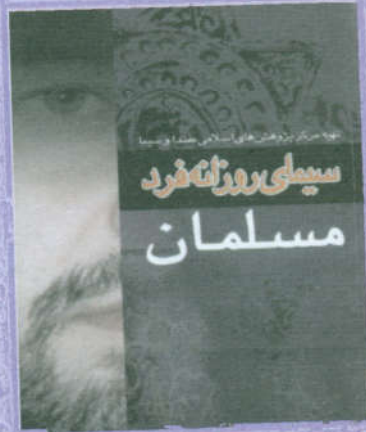

تألیفات استاد

سیمای روزانه فرزند مسلمان

حضره کریم خان

یکی از ضروریات زندگی ما انسان‌ها، برنامه‌ریزی صحیح و کامل است؛ زیرا در سایه یک برنامه اصولی و همه جانبه، نه تنها از هدر رفتن وقت و عمرمان جلوگیری می‌کنیم، بلکه به هدف‌ها و آرزوهایمان دست می‌یابیم.

دین اسلام به عنوان کامل‌ترین دین الهی، برنامه‌ای جامع و کامل برای ما بیان کرده است که همه ابعاد زندگی‌مان را شامل شده و نقص و کمبودی در آن مشاهده نمی‌شود. این برنامه در یک تقسیم‌بندی کلی، اوقات روزانه ما را به چهار قسمت تقسیم کرده است:

۱. کار و تأمین معاش
۲. معاشرت با خانواده، نزدیکان و دوستان
۳. عبادت و مناجات با خدا
۴. استراحت و تفریح

این برنامه که پاسخ‌گوی همه نیازهای یک انسان است، مسیر حرکت به سمت رشد و کمال را برای ما هموار می‌سازد.

کتاب «سیمای روزانه فرد مسلمان» که به قلم آقای «مهراب صادق‌نیا» به رشته تحریر درآمده است، در سه فصل با بهره‌گیری از روایات اسلامی، برنامه‌روانه یک فرد مسلمان را به تفصیل بیان می‌کند. در فصل نخست کتاب، با الهام از تقسیم بندی چهارگانه‌ای که گذشت، در چهاربخش (کسب و کار، عبادت، معاشرت و تفریح)، مطالب جزئی‌تری را ارائه داده و آداب اسلامی و شیوه‌های موفقیت انسان را در هریک از این مسائل بیان می‌کند؛ چرا که بیان ویژگی‌های مسلمان واقعی و ارائه تصویری جامع از او، مشروط به شناخت آداب و اصولی است که اسلام برای فعالیت‌های روزانه او ارائه کرده است.

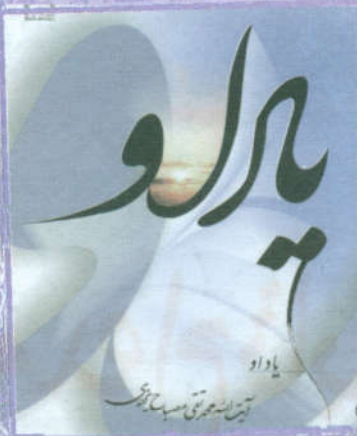
نویسنده در فصل دوم کتاب، فهرستی از کارهای یک انسان مسلمان که باید در هر روز انجام بدهد، به صورت تفصیلی بیان کرده است؛ از جمله: رعایت نکات بهداشتی، اهتمام به امور مسلمانان، دانش‌اندوزی، انفاق و صدقه‌دادن، نماز و دعا، کار و کوشش و ...

در فصل سوم، اعمال شب و روز جمعه برای خوانندگان محترم ارائه شده است. از آن‌جا که شب و روز جمعه از فضیلت بالایی در احادیث اسلامی برخوردار است و اعمال خوب و بد انسان، ثواب و عقاب بیش‌تری به همراه دارد، لذا دقت در اعمال و رفتارمان در این شب و روز مهم، تأثیر زیادی در زندگی ما خواهد داشت و باید بکوشیم از فیوضات آن بهترین بهره را ببریم. بنابراین، مطالعه فصل پایانی این کتاب، شناخت کاملی از اعمال شب و روز جمعه به ما ارائه می‌دهد.

لازم به یادآوری است که این اثر ارزشمند، با پشتیبانی مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما تحقیق شده و توسط بوستان کتاب قم در ۳۰۰۰ نسخه در سال ۱۳۸۲ به چاپ رسیده است.

یاداو؛ روایت عاشقانه وصال

مرتضی اموز

آیا تا به حال شده آرزوی یک گوشه بی‌سروصدا را داشته‌باشی؟ تا به حال شده دلت برای یک خلوت جانانه تنگ شود؟ تا به حال از همه اطرافیان قطع امید کرده‌ای؟

چه کار می‌کنی؟ به کجا پناه می‌بری؟ سرت را به شانه‌ی که می‌گذاری؟ چه کسی درد دل‌هایت را فقط و فقط به خاطر این‌که تو، تو هستی گوش می‌دهد؟ چه کسی نازت را می‌خرد؟ چه کسی تو را غرق نور و شور می‌کند؟ او کیست که با دل‌گویه‌های همراه می‌شود و از همه مهم‌تر، او کیست که رازت را نزد هیچ‌کس فاش نمی‌کند؟ نگو که تجربه نکرده‌ای! مگر می‌شود خواسته فطرت را زیرپا بگذاری و فراموش کنی؟!

به‌راستی، در ازدحام مشکلات، چه چیزی می‌تواند تجربه اندوه، طعم تشویش و خستگی را بستاند و ما را مسرور و مشغوف سازد و به سوی ساحل آرامش رهنمون شود؟

«تاریخ بشر، آکنده از صحنه‌های غم‌انگیزی است که انسان برای تحصیل آرامش به هرچیز دست انداخته و در هر وادی گام سپرده و تن به انواع اعتبارها داده است. در این میان، قرآن با جمله‌ای کوتاه، اما پر مغز، مطمئن‌ترین و نزدیک‌ترین راه را نشان می‌دهد و می‌فرماید: بدانید که یاد خدا آرامش بخش دل‌هاست.»

... آری! در تشویش و اضطراب، در اندوه و غم و در فراز و فرود زندگی، تنها یاد اوست که آرامش بخش دل‌ها و اطمینان‌دهنده جان‌هاست. انسان به اقتضای فطرت خویش، وقتی یکتا پرستی را درک کند، از بزرگ‌ترین چالش، یعنی سرگردانی می‌رهد و با اتصال به آن حقیقت‌بی‌انتهای، به مطلوب خود یعنی آرامش و نشاط می‌رسد. بی‌تردید، یاد خدا، مسیری است که انسان کوچک و ضعیف را با آن ذات پاک، پیوند می‌دهد.

در این رهگذر، یاد او؛ روایت پیوندی عاشقانه با سرچشمه پاک‌ها و خوبی‌ها، داستان دل‌انگیز رسیدن به نهایت زیبایی و نقشی ماندگار از دیباچه بندگی است. این نگاشته، شرح و توضیح حضرت آیت‌الله مصباح یزدی (مدظله‌العالی) بر خطبه ۲۲۲ نهج‌البلاغه می‌باشد. ایشان با عنایت به این خطبه شریف، ضمن بررسی و بیان مفهوم ذکر، انواع و فواید آن، مقامات عالی اهل ذکر را در کلام مولا علی علیه‌السلام و امامان معصوم علیهم‌السلام برمی‌شمرند.

«همانا یاد خدا را اهلی‌است که آن یاد را جایگزین دنیا کردند؛ به گونه‌ای که هیچ تجارتی یا خرید و فروشی آن‌ها را از یاد خدا باز نمی‌دارد...»

«قلب و دل انسان، حقیقت و گوهری است ملکوتی که ذاتاً تمایل به عالم ملکوت دارد و اگر برخلاف ذات و فطرتش به غیر خداوند سپرده شود، تیره می‌گردد و گوش دلش کر می‌شود و قدرت شنوایی حقایق الهی را نیز از دست می‌دهد. در این حال با یاد خدا می‌توان دوباره آن را شنوا کرد.»

ایشان، هم‌چنین با روشن کردن جوانب ذکر، به رد نگرش‌های انحرافی درباره آن می‌پردازند و نیز با بیان منشأ اساسی نگرانی‌ها و اضطراب‌ها، راه‌کاری برای گسترش و تقویت ذکر و توجه به خداوند، با اشاره به موانع ذکر، ارائه می‌دهند.

و تو ای انسان! آینده مبهم و تاریک، تو را به فکر واداشته است؟ گذشته هدر رفته‌ات چه؟ ذهنت را مشغول کرده است؟ ضعف و ناتوانی‌ات در برابر مرگ، این‌گونه تو را پریشان کرده یا از احساس پوچی، این‌چنین حیرت‌زده و سرگردانی؟ برخیز! تنها باید بخوای و بطلبی.

با خیالی آسوده به او توکل کن و امور خویش را به او بسپار! همین بس که خدا نگهدار توست.